

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 peti à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, večji inserati peti vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. „Slovenski Narod“ velja letno v Jugoslaviji 144.— Din, za inozemstvo 300.— Din. — Rokopisi se ne vračajo. — Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

Otvoritev reparacijske konference v Haagu

Danes ob 11. dopoldne je bila slovesno otvorjena haaška reparacijska politična konferenca vlad

Haag, 6. avgusta. Danes dopoldne ob 11. je bila v haaški mirovni palači otvorjena ob navzočnosti okrog 500 delegatov, diplomatov in številnega občinstva politična reparacijska konferenca vlad, ki ima nalogo, definitivno likvidirati reparacijski problem. Po udeležbi delegatov kakor po predmetu razprav je to po sklepu miru najvažnejša konferenca, ki pomeni likvidacijo zadnjih ostankov svetovne vojne in njenih usodnih posledic.

Že okrog pol 11. so se pričeli zbirati v veliki dvorani palače miru prvi delegati, ki so prihajali iz različnih hotelov z avtomobili. Opaziti je bilo, da so dospeli skoro prvi Francozi in zastopniki manjših držav, dočim so se Angleži in Nemci pripeljali šele okrog 11. ure.

Pred palačo, kjer se je vršila otvoritvena seja, se je zbrala velika množica ljudi, ki so z zanimanjem opazovali prihajanje znamenitih državnikov kot Brianda, Stresemanna, nemškega finančnega ministra Hilferdinga, angleškega zunanjega ministra Hendersona in angleškega finančnega ministra Snowdena. Poleg občinstva je bilo opaziti tudi nepričakovano veliko število novinarjev, ki so s fotografičnimi aparati blokirali vse dohode do dvorane in neprestano fotografirali prihajajoče državnike.

Ker je bila plenarna seja javna, so bile vse galerije v dvorani prenapolnjene. Na galerijah so bili poleg zastopnikov nizozemskih korporacij in uglednih Nizozemcev tudi številni novinarji, ker je zmanjkalo zaradi velikega navala novinarjev prostora v novinarskih ložah.

Dvorana je bila slovesno okrašena z zelenjem in zastavami zastopnikov vseh zbranih držav, dočim se je nad predsedstvom mizo blestel v solnčnem žaru zlati okvir velike slike nizozemske kraljice Viljemine. Za predsedstvom mizo so sedeli — unanji ministri Briand, Stresemann, Henderson, belgijski ministri Jaspars, italijanski zastopnik Mosconi, japonski delegat Adachi in nizozemski zunanji minister Belaerts.

Nekaj minut po 11. je vstal nizozemski zunanji minister in naznanil konferenci, da jo slovesno odpravlja kot domačin. V daljšem pozdravnem govoru je očrtal zgodovinsko važnost te konference in izrazil upanje in željo, da bi ta konferenca, ki se vrši v mirovni palači, res prinesla končni mir in spravo na vseh poljih ter združila bivše sovražnike in nasprotnike v skupnem delu za razvoj in dobrobit človeštva.

Za pozdravni govor se je zahvalil francoski zunanji minister Briand, ki je naglasil, da je globoko uverjen, da so vsi na tej konferenci zbrani predstavniki držav prežeti z iskreno voljo in željo osigurati Evropi in svetu mir s tem, da odstranijo poslednje ovire, ki še morda ovirajo medsebojno zblizanje.

Oba govora je poslušala plenarna skupščina zbranih delegatov z veliko pazljivostjo ter ju po zaključku burno odobraval. Smatrajo, da je bil govor Brianda zelo posrečen in da ga je prištevati med one govore, s katerimi je že ponovno dokumentiral francosko mirljubnost.

Nato se je pričela debata o izvolitvi predsedstva konference. Na podlagi sklepov včerajšnje konference delegatov šestih glavnih držav se je sklenilo, da bodo predsedovali plenarnim konferencam menjaje se prvi delegati onih držav, ki so sklicale konferenco. Nadalje je bilo ugotovljeno, da se bodo seje delile na javne in tajne. Prva tajna seja se bo pričela danes popoldne ob 4. Na njej se bo izvršila izvolitev dveh glavnih odborov in sicer finančnega, ki bo razpravljal o finančnem stanju reparacijskega problema, t. j. predvsem o Youngovem načrtu, in pa političnega, ki bo razpravljal o političnih problemih, predvsem o vprašanju izpraznitve Porenja in morebiti tudi še o vprašanju Posarja. Na delo teh dveh odborov polagajo največjo važnost, zaradi česar je tudi njihovo predsedstvo mnogo važnejše kakor predsedstvo plenarnih konferenc. Po sporazumu, ki je bil dosežen na snočnem dnevnom posvetovanju predstavnikov držav sklicateljic konference, bo predsedoval finančni komisiji japonski delegat Adachi, politični komisiji pa italijanski delegat Mosconi.

„Zeppelinov“ polet okoli sveta

V 21 dneh okoli sveta. — Zgraditev štirih novih ogromnih zrakoplovov, ki bodo vzdrževali reden promet med Evropo in Ameriko.

— Lakehurst, 6. avgusta. Tu se vrše velike priprave za »Zeppelinov« polet okoli sveta, ki se bo pričel pri spomeniku »Svobode« v New Yorku in tam tudi končal. Polet bo po dosedanjem programu trajal 21 dni ter bo največja preizkušnja za trpežnost in sposobnost zrakoplova. Zrakoplov naglo opremljajo z živili, bencinom in strojnimi oljem, ki ga dovažajo na velikih avtotankih. Veliki polet se bo pričel bržkone v sredo, ko se povrne zrakoplov preko Atlantskega oceana v Friedrichshafen.

Dr. Eckener računa, da se bo končal polet preko Atlantskega oceana do sobote zvečer in da bo pristal v Friedrichshafnu, kjer bodo izpolnili zalogo goriva in živeža, pregledali motorje ter nadaljevali v sredo svetovni polet proti Tokiju.

Za ta polet vlada v ameriški javnosti ogromno zanimanje. Tri potniška mesta so že oddana. Zasedli so jih trije Američani, ki so plačali vsak po 9000 dolarjev, t. j. skoro nad pol milijona Din. Oddajajo pa tudi mesta za posamezne proge, ki jih bo preletel »Zeppelin«. Tako bo stala proga od Tokija do Los Angelesa 2000 dolarjev (112.000 Din) in od Los Ange-

lesa do New Yorka 3000 dolarjev (168 tisoč Din) za svetovni krožni polet prihaaja dnevno do 200 kg pošte, čeprav je treba frankirati pisma z znamkami po 2 in pol dolarja in razglednice po 1 dolar 75 centov.

Dr. Eckener je izjavil ameriškim novinarjem na vprašanje, kakšni so načrti »Zeppelinov« gradbene družbe za bodočo, da misli družba v kratkem pričeti gradnjo štirih novih »Zeppelinov«, ki bodo imeli dvakrat večji obseg kakor sedanji in bodo vozili za tretjino hitreje. S temi zračnimi kolesi bo uvedena redna zrakoplovna služba med Zedinjenimi državami in Evropo ter med Južno Ameriko in Evropo.

Snoči je bil kapetan dr. Eckener brzojavno pozvan v Washington, kjer ga bo sprejel ameriški predsednik Hoover, ki se je zelo zanimal za polet »Zeppelina«.

Rumunski poslanik na Bledu

— Bled, 6. avgusta. Danes je prispel na Bled rumunski poslanik v Beogradu Filidor. Z njim ostane na Bledu tudi rumunski ataše v Beogradu.

Važne izpremembe v vladi

Kakor so poročali že jutranji listi, je Nj. Vel. kralj včeraj podpisal ukaz, s katerim je dosedanj minister za šume in rudnike inž. Lazar Radičević imenovan za ministra prometa, dosedanj minister prometa dr. Anton Korošec pa za ministra šum in rudnikov.

Smrt odličnega hrvatskega pedagoga

— Zagreb, 6. avgusta. Včeraj je umrl v Zagrebu Milivoj Trstenjak, 44 let star, profesor naravoslovja na gimnaziji v Sisku. Pokojni je bil sin Slovenca Davorina Trstenjaka, znanega pedagoga in književnika. Pogreb bo jutri v sredo popoldne.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.
Devize: Amsterdam 22.82, Berlin 13.56 do 13.59 (13.57), Bruselj 7.9189, Budimpešta 9.9463, Curih 100.44—109.74 (109.59), Dunaj 8.0274, London 276.40, New York 56.85, Pariz 228.18, Praga 168.20—169 (168.60), Trst 297.84.

Elektri: Celjska 170 d., Ljubljanska kreditna 123 d., Praštediona 850 d., Kreditni 170 d., Veveče 130 d., Ruše 275—285, Stavnica 50 d., Šešir 105 d.

INOZEMSKA BORZA.

Curih: London 25.22, New York 519.85, Pariz 20.36 25, Milan 27.18, Madrid 76.00, Berlin 123.87, Dunaj 73.22, Beograd 9.1275, Praga 15.38, Bukarešta 3.08 125, Budimpešta 90.66, Sofija 3.75.

Kralj v Sloveniji

Danes dopoldne je Nj. Vel. kralj prispel iz Beograda v Ljubljano ter nadaljeval pot na Bled

— Ljubljana, 6. avgusta. Danes ob 9.07 dopoldne se je Nj. Vel. kralj Aleksander z dvornim vlakom pripeljal na potu na Bled iz Beograda v Ljubljano. Kralja so na glavnem kolodvoru pozdravili vlad, svetnik dr. Andrejka, komandant dravske divizije general Sava Tripkovič s šetom vojnega oddelka žel. direkcije polkovnikom Nedeljkovičem in pol. direktor dr. Guštin. Dvorni vlak je od Zagreba do Lesc spremljal železniški direktor inž. Knežević. Vlak je postal samo nekaj minut, nakar je ob 9.10 nadaljeval vožnjo dalje na Gorenjsko. Kralj je v svojem dvornem vlakcu sprejel velikega župana dr. Vodopivca.

Bled, 6. avgusta. Danes ob pol 11. je prispel na Bled s posebnim dvorskim vlakom Nj. Vel. kralj Aleksander. Na kolodvoru v Lescah so ga sprejeli predstavniki oblasti in dvora.

V kraljevem spremstvu se nahaja minister prosvete Boža Maksimović in maršal dvora polkovnik Aca Dimitrijevič.

Kralj se je s kolodvora odpeljal v avtomobilu na Bled, kjer se je takoj podal v gradič Suvoror.

Kralj ostane na Bledu dalje časa. V nedeljo bo v Suvororu izvršen krst tretjega kraljeviča. Krstu bo prisostvovala kraljeva rodbina in najintimnejši krogi dvora s predstavniki vlade.

Velika rudniška katastrofa na Japonskem

Eksplodizija plinov v premogovniku. — Nad 75 rudarjev ubitih. — Otežkočeno reševanje.

— Tokio, 6. avgusta. V velikem premogovniku Kohinai na otoku Hokkaido so eksplodirali japonski plini. Pri eksploziji se je podrl del rudnika in podsl rudarjev. Rudniška uprava je takoj organizirala reševalne ekspedicije, ki so poskušale prodreti do ognjišča nesreče. Njihovo delo pa je bilo zelo otežkočeno, ker je prišel med tem divjati tudi požar, ki je zajel več rogov. Poleg tega tudi ni bilo na razpolago dovolj plinskih mask, tako da je moglo oditi na pomoč samo omejeno število reševalcev.

Ekspediciji se je posrečilo doseči izkopati izhod razvalin 75 mrtvih rudarjev in rešiti še pet težko ranjenih. Mnoga trupla

so bila popolnoma zgorela ter so razpadla, ko so jih prineeli iz rogov. Skoro vsa pa so tako poškodovana, da ni mogoče ugotoviti identitete ponesrečenih rudarjev.

Pred rudnikom se dogajajo tragični prizori, ko zamenjajo prikažujoče žene in otroci svojih očetov in mož, matere pa svojih sinov, ki so postali žrtev strašne eksplozije. Japonska vlada je odposlala na kraj nesreče posebno komisijo, ki ima nalogo ugotoviti, kdo je zakrivil katastrofo, ki je ena najtežjih, kar se jih je pripetilo v japonskih rudnikih. Domneva, da se bo število žrtev zvišalo nad 100.

Ugoden potek kitajsko-ruskih pogajanj

Sporazum za mirno likvidacijo vojne nevarnosti na Daljnem vzhodu.

— Harbin, 6. avgusta. Kitajsko-ruska pogajanja za pripravo skupne konference delegatov obeh držav, na kateri bi bila rešena vsa sporna vprašanja, nastala med obema državama, je ugodno zaključena. Predkonferenca je sprejela soglasno sklepe, ki jih bodo predložili delegati obeh držav svojim vladam. Ti sklepi vsebujejo sledeče predloge: 1. Kitajska in Rusija umakneta svoje čete od rusko-kitajske meje v globini 10 milj tako da bo nastal med obema vojskama nevtralen

pas, širok 20 milj. 2. Po izvršitvi tega sklepa bosta obe državi imenovali svoje delegate za konferenco ter storili vse za obnovo prekosijskega prometa, ki naj bi se vzpostavil še pred sklicanjem konference.

— Sanghaj, 6. avgusta. Maršal Čang kajsek je predložil nankinski naciji nalgi vladi obširen načrt za preureditev kitajske vojske in sklicanje posebne vojaške komisije, ki bi izdelala načrt za splošno vojaško dolžnost na Kitajskem.

Magistratni nameščenci svojemu županu

Ljubljana, 6. avgusta. V dvorani mestnega magistrata, bogato z zelenjem in cvetjem okrašeni in razsvetljeni, so se danes ob 11.30 zbrali uradniki, uslužbenci in delavci vseh panog mestnih podjetij in Mestne hranilnice, da čestitajo županu dr. Dinko Pucu k petdesetletnici njegovega rojstva. Čestitke in ovacije županu so bile zelo prisrčne, kar dokazuje, da uživa med vsemi magistratnimi nameščenci g. župan največje zaupanje in spoštovanje.

Ravnatelj dohodarnega urada g. Ivan Zupan je kot predsednik »Zveze magistratnih organizacij« čestital županu, zaglašujoč, da ima mestno uslužbenstvo v njemu svojega skrbnega in pravičnega očeta. Kadarkoli so bili ogroženi interesi uslužbenstva, je bil g. župan vedno med prvimi, da se je grozeče zlo odstranilo ali vsaj omililo. Ako se ni vse tako izteklo, kakor so želeli mestni uslužbenci, je bilo to po njihovem prepiranju gotovo proti volji g. župana. G. Zupan je svoj kratki in lepi govor zaključil z vzklikom:

»Bog živi našega župana še mnogo let čilega in zdravega v blagoslov sebi, občini in nam!«

Z galerije se je vsulo na slavljence razno cvetje in navzoči so županu znova priredili iskrene ovacije.

Čestitali so nadalje magistratni direktor dr. Miljutin Zarnik, ki je humoristično simbolično omenil pomen palice, katero je med njegovim govorom izročila županu gđ. Anuška Jerajeva. Palica v rokah g. župana naj pomenja simbol pravičnega in dobrega zaščitnika vsega uradništva.

V imenu nižjih uslužbencev je g. župan čestital kratko in iskreno g. K. Oblak, v imenu mestnih delavcev g. Orehek in nato še v imenu uslužbencev dohodarnega

urada njihov zastopnik. Končno je v prav lepih in kaljivih verzih čestital županu ga. Manica Komarova v imenu vseh magistratnih uradnic. Ves čas čestitk se je na župana vžugal iz galerije sveže cvetje.

G. župan dr. Dinko Puc se je nato globoko ginjen zahvalil v daljšem govoru, v katerem se je dotaknil vseh vprašanj, ki se tičejo magistratnih nameščencev. Odkrito je izjavil, da so bili merodajni drugi zunanji vplivi in višji pritisk za redukcijo prejemkov. Trdno pa je prepričan, da se bo posrečilo odstraniti to krivico, občini odpreti nove vire dohodkov, ki bodo omogočili, da se bo magistratnemu uradništvu storjena krivica popravila in da bo dana večja možnost za razvoj in napredek ljubljanskega mesta. Krasne in lepe so bile županove besede o kulturni, gospodarski in politični misli Ljubljane za Slovenijo in celokupno Jugoslavijo. Končno je g. župan vse navzoče zastopnike uradov, delavstva in nižjih uslužbencev zagotavljal, da bo vsem vedno odkrit in dober prijatelj in njih zaščitnik.

Govor g. župana je segel vsem navzočim globoko v srce. Županu so znova priredili iskrene ovacije. Med skromno slavnostjo, ki je g. župana zelo presenetila, ker je bila nepričakovana, je prišel v dvorano češkoslovaški konzul dr. František Resl, ki je tudi iskreno čestital g. županu k njegovi petdesetletnici.

Županu od uradnikov podarjena srebrna palica nosi mestni grb in napis »6. 8. 1929. — Mestni uslužbenci svojemu županu.

KDOR OGLASUJE, TA NAPREDUJE!

Naš gledališki naraščaj

Trditve, da nimamo za gledališko umetnost navdušenih ljudi, ne drž. — Eden naših najmarljivejših režiserjev. — Nova igral-ka v dramskem gledališču.

Vsi režiserji našega teatra so mnenja, da je vprašanje slovenskega gledališkega naraščaja pereče vprašanje, ki ga je treba čim prej rešiti, če nam je do gledališke tradicije, ki je neobhodno potrebna za doseg rečnišče varstva gledališke kulture.

Ni pravega naraščaja, ne skrbimo dovolj zanj, ne storimo ničesar, da bi ga imeli ali vsaj vzpodbujali in mu kazali pot, tako in slično so se izrazili naši režiserji v različnih anketah.

Vendar pa vprašanje gledališkega naraščaja ni tako obupno. Imamo prav za prav mnogo mladih ljudi, ki hrepene po odru, ki pomeni svet in življenje. Žal ostane največkrat pri hrepenenju. Prezgodnje poznavanje stvari večino teh kandidatov Talije ob vse veselje in pogum. Vržejo puško v koruzo.

Zdi se, da imamo Slovenci in sploh Slovani mnogo smisla za gledališče. Kako uspevajo naši podeželski odrji! S kakšnim uspehom je prof. Šest vodil dramski tečaj ZKD! S kakšnim navdušenjem so igrali zadnje sezone šentjakovski diletanti pod vodstvom režiserja Skrbinška.

Toda vse to je lahko rešemo igranje, preganjanje dolgega časa, zabava. Tu pa tam se zgodi, da se v rgi v takih tedaj in na takih odrih talent, da se izlušti iz diletantstva in povzpne na resnični oder, kjer je umetnost, večna umetnost. Toda je nekaj takih, ki nastopijo trnjevo pot gledališkega umetnika. Malo jih je, čeprav je dosti talentov, toda učitelj, pravil, v gledališki umetnosti živih učiteljev z velikim strokovnim znanjem in sposobnostmi, kajti le ti morejo spraviti mladega talentiranega kandidata na pravo pot, po kateri se povzpne nad diletantstvo, imamo pri nas takih premalo.

Eden takih učiteljev slovenskega gledališkega naraščaja je gotovo režiser g. Milan Skrbinšek. Sam umetnik in strokovnjak, je vzgojil že nekaj mladih ljudi za teater. Ze pred vojno je imel svoje privatne dramatične kurze, ki so jih obiskovali med drugimi tudi ga. Mira Danilova, ga. Stefanja Pavlinova (sestra g. Skrbinška), ki nam je še v dobrem spominu kot zadnja Borštnikova partnerica v »Očetu ter g. prof. Šest, ki mu je g. Skrbinšek potem, ko je absolvirал njegovo šolo preskrbel prosto mesto v dunajski »Ottovic šoli, ki jo je svočas tudi sam obiskoval. — Ko je po prevaru ravnateljaval v Trstu je v eni sezoni vzgojil iz prejšnjih diletantov celo vrsto polkničnih igralcev, ki so bili pozneje vsi angažirani po jugoslovenskih odrih (Kralj, Martinčević, Bratuž, Grabšek, Terčič, Pavlinova, Pregartčeva, Kraljeva, Mezgečeva in Vovkova). Tudi Simenc je začel svojo odsko karijero kot dramski igralec pri g. Skrbinšku v Trstu.

Letos bo v dramskem gledališču nastopala kot volonterka gđ. Ksenija Kukec,

hčerka znanega sokolskega delavca in mednarodnega tekmovalca, bivšega posestnika v Zalcu g. Kukca. Gđ. Kukčeva je Skrbinškova učenka. Pred dnevi je nastopila pred intendantom g. Zupančičem in ravnateljem g. Goljo. Igrala je »Nivine scene v Cankarjevem »Kralju na Betajnovem« in dve sceni »Pegice«. Avdicija je zelo povoljno uspešla in gđ. Kukčevi je uprava gledališča dovolila, da nastopi v sledeči sezoni v njej primernih vlogah kot volonterka.

Naš urednik je imel priliko govoriti s talentirano in mnogo obetajočo kandidatinjo.

S sobi režiserja Skrbinška. Stanuje prav nasproti drame, ki se mu, kakor pravi, na vse zgodaj, ko vstane zasmeh in »porog« v obraz. Na divanu sedi gđ. Kukčeva. Same oči so jo, velike, temne, žareče oči. Živahne so še in kakor bi se vžigale iskre v njih. Lepo izbočeno čelo sicer njeno inteligenco. Kakor srčica je zdel. Ziva kakor živo srebro, morda tudi poredna, vsaj včasih se ji oči zasvetijo v budomutnosti.

— Kako je bilo, da sem se odločila za gledališče? Bilo je takole. Že v rojstnem kraju Zalcu sem bila vedno navdušena za teater. Nekoč so gostovali ljubljanski igralci v »Scampoluc. Od tega dne si nisem mogla več izbiti teatra iz glave. Preselili smo se v Ljubljano. Obiskovala sem žensko realno gimnazijo.

Domači so vedno pazili, da nisem obiskovala preprosto gledališča in kina. Še bolj so bili proti temu, da bi se resno začela pripravljati za gledališče. »Atelet bo hudo,« je tarnala mama. A je razumel le moje hrepenenje. Saj se sam z užitkom spominja tistih lepih časov, ko je zelo uspešno sodeloval pri diletantskih predstavah.

Nekega dne sem se le ojunčila in poiskala g. Skrbinška v garderobi. Potem me je preizkusil. Citala sem mu »Akerčev« »Anko«. Nič ni rekel, ne da je dobro ne slabo. Nato sva imela nekaj vaj. Analizirala sva Anko, potem je prišel na vrsto »Akerčev« »Brodnica«. G. Skrbinšek mi je svetoval, naj nadaljujem s študijem in odlejem sem njegova redna učenka.

Uspela avdicija z »Nino« me je še bolj vzpodbudila.

Študirala sem še »Pegico« v Mannersovi komediji, Ana v »Jakobu Rudic, Nino v »Kralju na Betajnovic, Hedo v Ibsenovi »Divji racic, Margaret v »Faustu«, sedaj študirava Julijo, nakar sledi Shawova Cleopatra.

Lansko leto je absolvirал pri g. Skrbinšku svojo gled. šolo g. Blaž, ki je preteklo sezono z odličnim uspehom debutiral v Mariboru kot Stefan v »Rokovnjačih« in kot Flore Briga v »Dveh bregovih«.

ce v 7 dam.

Ostaneta še oba domača kluba »Ilirija« in »Primorje«. Plavalni sport se tudi pri nas od leta do leta bolj razvija in zanimanje zanj vedno bolj narašča. Vse kaže, da bo postalo plavanje naj polni nacionalni sport, tako, kakor je smučanje zimski. »Ilirija« in »Primorje« sta v zadnjih letih močno napredovala. Pred štirimi ali petimi leti je »Ilirija« na državnem prvenstvu odnesla jedva 10 točk in toliko tudi »Primorje«, toda zadnja leta je placement na državnem prvenstvu vedno ugodnejši. Tako je lani »Ilirija« zasedla četrto mesto in dosegla 90 točk, »Primorje« menda peto mesto in okoli 35 točk. Verjetno je, da se bosta domača kluba letos še bolj odrezala. »Ilirija« razpolaga s kadrom izveženih skakačev in siurnih ji je tako z deske, kakor tudi s stolpa po pet mest. Kvalificira se kakor znano 6 mest. Poleg tega ne smemo pozabiti, da je Wolfartova v izvrstni formi in da je s njeno favoritinjo na vseh proгах prsnega plavanja in eventualno tudi hrbtnega. Ni izključeno, da se utegnejo plasirati tudi juniorji »Primorja« in »Ilirije«, skoro gotovo pa je, da so v prsnem plavanju domači tekmovalci med favoriti. Vse kaže, da se bo »Ilirija« borila za četrto mesto, katero ji utegnejo ogroziti edino karlovački klubi.

Najmanj bo pri plavalnem tekmovalstvu zastopal Zagreb, ki je poslal v boj samo tri plavce. Pri tekmovalstvu sodeluje zagrebški »Hašk«.

Tekmovanja se vrše tri dni in sicer se prično v petek, nadaljujejo v soboto ter končajo v nedeljo. Kopališče bo sicer vse tri dni odprto in dostopno vsem, vendar samo za solnčenje in prhanje. Za gledalce je uprava kopališča postavila veliko tribuno. Uprava kopališča je tudi že določila cene, ki so sledeče:

Za člane: omarica 6, mala omarica 4, kabina 10, dodatna vstopnina 5 Din. — Za nečlane: dijaška 6, omarica 10, mala omarica 5, kabina 15 in dodatna vstopnina 8 Din. Po štiriurni uporabi bo za kabino doplačati dodatno pristojbino 2 Din za uro. Za oblečene gledalce — člane velja sedež na tribuni 15 Din, stojišče 8 Din, za nečlane sedež 20 Din in stojišče 10 Din. Permanentna tridnevna vstopnina za stojišče velja 30 Din. Te vstopnice prodaja uprava kopališča od srede naprej.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Plavalne tekme za državno prvenstvo so ena največjih povojnih sportnih prireditve v Ljubljani in obetajo napet in zanimiv sport. Pričakovati je, da bodo v hudi konkurenci doseženi številni novi rekordi, ki bodo dokazali, da naš plavalni sport prav nič ne zaostaja za inozemskimi.

Po Savi in Dunavu v Črno morje

Po Savi je šlo dobro, na Dunavu je pa doletela naše fante nesreča in kot brodolomci so se vrnili v Ljubljano

Ljubljana, 6. avgusta.

Stoj! Prijatelji, ki berete te vrstice in upaš, da izveš pikantno storijo — motiš se. Hvala bogu sem bil deležen stroge in dobre vzgoje — in nad njo bi se pregrešil, če bi podtaknil prijatelju Bertu kako rdečo — la-ternato ADO. In poleg tega je Berto že poročen in niti jaz, niti »Slovenski Narod« ne bi hotela imeti na vesti rodbinskih skandalov, tragedij in ločitev. Vam, cenjeni bralci, pa tudi ne privoščim, da bi se muzali na račun drugih.

Ljudje, ki so starejši in izkušenejši, so mi često očitali, da sem v življenju ustrelil marsikatero gozda. Pošten sem se, in se radi tega nikakor ne prištevam k nedeljskim lovcom, in tudi zamerim jim ne. Nasprotno, prav odkritosrčno pritrdim, da sem bil bo-ter različnih potegavščin in razposajenih dovptov, pa tudi kakih neumnosti. A danes sem napravil trden sklep: ne morda, da se popolnoma izpreobrem in bi hodil po Ljubljani v spokorniški kuti, z rožencrncem in blagoslovljeno svečo v rokah (o, prijatelji Sirk, tvoje karikature v »Ilustraciji« ne pozabim zlepa), to ne; tudi to ne, da bi se zaril v študiranje življenja in obiskoval vli-oko šolo vodmatških cinikov, dasi mi hlino njen rektor nesmrtno prijateljsko, ampak — in to naj ostane med nami — morda bom napravil še poslednjo neumnost v življenju in se — poročil. A — in to sem hotel povedati — z ADO pa nikoli nikdar. Ne s kako določeno ADO, da bi me mislil morda kdo na ono zlatolasto ADO, ki mi je za god poklonila bonboniero, ne, splošno: z žensko, kateri bi bilo ADO ime.

Morda se bo zdel komu vzrok neznan, morda celo smešen, a tem naj povem v to-lažbo, da sem se nazvel mornarskih manir in z njimi tudi trme in svojevlastosti.

Torej ADO, o kateri mislim sedaj govo-riti, ni niti lepo, kaj šele zalo in mikavno dekle. Niti dekle ni, ampak otok, kakršnih je od Sabca do Beograda na Savi dovolj in preveč. In pri teh otokih — adah — sem bil vedno nesramno ogoljufan.

Berto, ki se je vkrcal v tovorni čoln in natančno proučil savsko pot do Beograda, je odredil, da se pri adah ločimo, da vesla-va z Brankom po desni strugi, medtem ko krene sam po levi. Kaj hočem, admiral je admiral, in kadar je na krovu napovedano vojno stanje, morajo podrejeni člani posad-ke poveljnika ubogati. Tako tudi mi. In Berto je napovedal bojno stanje, shranil v svoj čoln piščo in jedajoč ter krenil na le-vo. Z Brankom sva zavozila na desno in vesla-va, vesla-va. Vražja ada! Voda se niti ne premakne naprej, sredi Save se pa kop-lijajo žabe, muzajo se nama od strani, za hrbtno se nama pa posmehujejo: kva, kva,

In ko sva končno srečno prevozila svojo pot in prišla v glavni tok — zagledava da-leč pred seboj Berta, ki si je izbral ugodno, tekočo glavno strugo in naju pošteno poteg-ni. Midva sva pa morala s podvojenim silo veslati, da sva mu bila bližja. In ko sva ga imela dohiteti, je bil spet pred — ado in krenil je levo.

In tako sva z Brankom vozila desno, pridruževala se na ade, na Berta in na Savo.

»No, dobri mornar Šveik, lepo si nas po-tegnili,« se je jezil Ferdo na Berta v beo-grajskem pristanišču. Branko pa je zahte-val, da se med vožnjo ukinе vojno stanje in da smejo tudi podrejeni uveljaviti svoje misli.

Hašek, da bi vi videli Berta v tem tre-nutku! Bogami, napisali bi nov roman »Do-bri mornar Berto«; dramatisiral bi ga kak »Škovičev« urednik, saj imajo sedaj vsi do-pust in torej časa dovolj, režiral, insceniral in naslovno vlogo bi pa igral Berto sam. Saj je bil nekoč igralec. Pa še kak! Stoko-va turka »Ne kliči vraga!« je bila njegova krsna predstava.

Slovenski gledališki umetnosti bi pa s tako stvarjo mnogo koristili. Povsod: na Dunaju, v Berlinu, Parizu, Newyorku, po-vsod, kjer so vzpizorili »Švejka«, bi se tr-gali za »Berta«. In radi senzacije bi povsod vabili kot gosta Haškovega originalnega Berta. In tako bi imeli tudi mi Slovenci Pallenbergu enakega, svetovno znanega komika.

In sčasoma bi lahko gostoval že ves an-sambel, in na mah bi postali svetovno zna-ni. Morda bi povabili našo dramo še na Shakespearjev grob, da bi mrtvom geniju na čast zaigrali »Machbeta«. Mogoče. — A s Haškovo smrtjo — so nam vse te mož-nosti pale v vodo. Tako tudi Berto ne bo ovekovečen in tudi slovenska drama ne bo igrala na Shakespearjevem grobu.

Pa — predaleč sem zašel.

Ko je Ferdo Berta nahrnil, se je ta na-muznil in — zavedajoč se, da je na kopnem vojno stanje ukinjeno — smeje odgovoril: »E, poznam vaš prijateljski. Če bi vozili skupaj, bi se eden spomnil, da je lačen, dru-gi, da je žejen, tretji bi rad pokadil cigareto — mi bi pa še ne bili v Beogradu. A sedaj smo tu. In tudi jaz sem že lačen in žejen in kadil bi tudi že rad.«

In kot se z mastno kostjo utolaži lačne-ga, reče tega psa, smo bili pri dobrem obe-du potolaženi tudi mi.

Beograd

Rad imam Beograd. In kadarkoli sem tu — sem srečen. Čisto drugo življenje je tu-kaj. Nekaj, kar spominja na oni srečni, ži-vahni, predvojni Trst. In že gledate Beograd ponoči z vrta zemunske »Venecije« — saj to je Trst. Trst s pogledom na Opčine.

In življenje! Vrvljenje in drvenje po uli-cah, razposajen smeh na vogalih, vse pro-sto, neovirano, neženirano. Nikjer ni onih dobrih, starih tet Eulali, ki spegažo izza vo-zalov, opazujejo svoje znanke in znanke in

nato pri čaju opravljajo njih vedenje. Tu ni več onega ozkega, malomeščanskega, zadir-ljivega in opravljajočega milijea, kjer člo-vek pred zlobnimi jeziki še za svojimi štiri-mi stenami ni varen. Tu ni Ljubljana, kjer ob treh na Golovcu kihneš in te ob četrti na štiri že vpraša prijatelj pred pošto, če si prehlajen.

E, tu je velemesto, kjer se lahko skriješ pred vsemi v prijazni kotiček. Kjer se ti ni treba brigati za druge, in kjer se drugi ne brigajo zate.

Pa, saj ne mislim tako hudo o Ljubljani. Res je, da komaj čakam prilike, da frknem iz nje, a končno vedno in vedno se rad po-vrnem vanjo. In če zabavljam čez njo, za-bavljam le zato, ker mi je »tako zelo pri-srca«.

Beograd! Takoj po vojni je bil nova na-da avanturistov, bankrotierjev, ljudi, ki so v vojni izgubili vse in so si hoteli tu ustvariti novo eksistenco.

Prav dobro se še spominjam. Pred Sesti-mi leti je bilo. Tedaj sem kot ferijalec pre-potoval čelo Jugoslavije in jasno — najdlje me je zadrževal Beograd. Student — malo denarja — dosti želja — raje si si stisnil pas in prištel pri hrani, zato pa razspal zvečer. Kosili smo tedaj v »čakalnic«, ne-kaki ljudski kuhinji, pri kolodvoru. Nam nasproti je sedel še mlad, lep človek, v ogu-ljeni, zamazani obleki in srebal čorbo. Čor-bo opoldne, čorbo zvečer. Prišel je z nami pogovor. Izvedel sem, da je bil pred vojno v Gorici, v dobri službi, sploh, da je bil močj na svojem mestu. V vojni je izgubil vse. Vse. Še to oguljeno obleko in razdrapane čevlje mu je »posodil« prijatelj. Reče je bil tedaj. Reče. In plačali smo mu čorbo.

Danes sedim na vrtu zemunske »Veneci-je«. Prelepa Nadežda Alvar poje »O, kak ljubljaj Vas«, in šviga s svojimi lepimi črnimi očmi po gostih, strast vre iz napeth strun spremljajočih cigarov, jaz pa pijem pivo, misli mi segajo preko meje, do tja, kjer »ja ljubljaj«.

»Delak! Strela jasna, kaj pa ti v Zemu-nu?« Pred menoj stoji mlad, eleganten gos-pod, smeh mu igra krog usten, ko mi stiska roko.

Sedem let nazaj. Čakalnica, čorba, ogu-ljena obleka, razdrapani čevlji — vse to mi plava pred očmi. »Oskar! Vagant, bankro-ter, — gospod!«

O, časi, časi.

»Prijatelji! moji gostje ste vsi!« je vabil Oskar, njegovi otroci Tatjana, Branko in mala Beba pa so vlekli Branka in Berta k mamic.

Midva sva obsedela za mizo. Nekaj ve-selega je bilo v meni. Lomila sta se spomin pred sedmimi leti in današnjem srečanju. A Oskar je pričel s svojo zgodbo: »Takrat je bilo zame najhujše. Bil sem vajen dobrega življenja, reda — a nenkrat nič — nič — nič. Življenje vagabunda mi je bilo težko, prosjačenja sem se sramoval, prijel sem za vsako delo, le da sem se iz dneva v dan preživljal. Vedno sem premišljeval, kje, ka-ko, kam. Poleg tega pa še žena in otrok. Bi-li so strašni časi zame. V takih delirijih sem našel nov — zasila izhod. Posavi za žen-ske! Tei v naši državi nihče ne dela. Kaj hočeš, sila kola lomi, nikdar se nisem imel šivanje v rokah, sedaj sem pa napravil mo-del za ženski pas. A kaj z njim? Iskal sem človeka, s katerim bi skupno izdelovala pa-sove, a vsi so se mi smejali in me imeli za norca! Končno sem našel v Zemunu člove-ka, ki mi je posodil stroj in začeli smo z delom. Prvi pas je bil gotov. Drugi — deseti — petdeseti. Začel sem jih ponujati po tr-govinah — in razprodal vse.

Moja kompanija je bil ves zadovoljen. Povečala sva obrat. Dva stroja. Trije. Paso-vi so dobili svojo ceno na trgu. Začutil sem svoj patent. Danes imamo tovarno. »Plava zvezda — Erika«. Erika preplavlja Balkan.

Vesel sem ga bil bankroterja — vaganta, vesel. E, prijatelji, koprive ne pozebejo!

Pa Tatjana nama ne da miru. Naj pri-demo k mamic vsi. Berto že pestva Bebo, Branko je našel v Branku prijatelja, midva s Tatjano sva pa tudi že kot dva dobra sta-za znanca. Pa, mamica je mamica, ob deseti mora mladina domov.

Mi pa, e — mi. Samo to naj povem. Ko je ob dveh zjutraj Nadežda Alvar zadnjič zapela svoj »O, kak ljubljaj Vas« — je našla v nas štiri najidealnejše spremljevalce.

Brodolomci

Kapetan je kapetan. O našem Bertu bi nekaj povedal, pa vrag ima trikrat močnej-se pesti kot jaz. In če jih nočem izkusiti na sebi — je najbolje, da molčim.

Iztrgal nas je prijetni in gostoljubni družbi in v nedeljo ob 6. popoldne smo od-veslali iz beogradskega veslarskega kluba.

Po Savi in Dunavu ...

Gospod urednik! Naslov ni zlagan. Da-nes je nedelja; 28. julija 1929, ura točno pol 7. Mi smo na Dunavu.

Dokazi? Malenkost. Sportni klub, naj-boljši pa filmski posnetki, ki jih imam že razvite in so na potu v Ljubljano. (Potujo-čim je nabavila foto-aparat drogerija »Adri-ja«, Šelenburgova ulica 7, Ljubljana).

Torej na Dunavu. Spočiti smo, voda te-če hitreje in vesla dobro sekajo.

»Naprej, naprej, dokler je še vetra krak«

vpilje zadovoljni Berto. Z Brankom ga že komaj dohajava, tako se mu mudi. Parniki nam pošiljajo močne valove, ki nas preko-picavajo, da je veselje. A milo za drago. Vi nas prekopicavate, dobro, mi vas bomo se-kali.

Ho! mi sečemo valove.

Noč je pala na Dunav. Berto je zavil k bregu in nas čakal.

»Fantje, izprememba. S Ferdom sedeva v športni čoln, ker s tem se lažje prevrneva. Branko, ti prevzameš tovarnega, v tem si brez skrbi. Le na to pazi. Če vidiš parnik, ki gre proti tebi in ima na desni rdečo luč — k bregu. Če ima na levi zeleno luč — veslaj dalje. Mi vozimo levo. Razumeli?«

Pa se kako.

Dobro. Branko, ki je na Dunavu avanzi-ral za kapetana, urno nadaljuje vožnjo. Z Bertom si še zapaliva cigareto, pokramljava ob bregu, sedeva v čoln in odrineva.

»Desno! Desno! K bregu!« vpilje Berto pred ostrim ovinkom za Brankom: Šleper je sredi Donave. Vse tri luči ima prižgane. Rdečo, zeleno in srednje belo. Branko naj-biže ne ve, ali stoji ali vozi. »K bregu! — — Tempo, dolga vesla!« Zadnje je veljalo Ferdu.

In vse ostalo.

Bilo je kot v napetem filmu. Branko je skočil iz čolna, Berto me je zapustil in sko-čil za njim, meni pa zavpil »Veslaj k bregu!«

Tovorni čoln je udaril ob šleper.

Nič hudega ni. Vsi smo živi in zdravi ob bregu. Prtljaga počiva mokra poleg nas, to-vorni čoln je pa hudo nalomljen.

Kaj sedaj?

Obleke se sušijo.

Berto hodi nervozen ob bregu.

Star mornar je. Grdo pogledaj najprej Branka, potem mene. »Črno morje?« Se-veda! — Tu ga imata! — in treščij podrtje to-vornega čolna v Dunav.

Torej brodolomci. Nobilova ekspedicija v drugi izdaji.

Le s to razliko, da tu ni bilo človeških žrtve, da niso šli milijoni v nič — in da na-šemu admiralu ne bo odvzel njegov častni naslov.

Sirk vrže puško v koruzo

Zopet smo v Beogradu, zopet v Zemu-nu, zopet v »Veneciji«.

Preostalo nam je le športni čoln. Vsi trije v tega nismo mogli. Da bi dokupili novega — o tem ni govora.

Branko je krenil nazaj z vozom, z Ber-tom sva pa odveslala proti toku do Zemuna.

Težka je bila ta pot. A molče sva s po-dvojenim silo veslala; težko nama je bilo obema.

Oskar z ženo in mi trije sedimo v »Ve-neciji«.

Rusinja poje.

A razpoloženje ni več isto.

»Zvečer se vrnemo v Ljubljano!«

»Jok, prijatelji — moji gostje ste. Nika-mor!«

Oskar nam je odkupil sportni čoln.

In nato vso noč — gostija. S cigani in petjem, v družbi dobrih prijateljev.

Lepo je bilo, prijatelji, lepo, hvala vam! A nam je težko. Čoln, na katerem smo pre-bili toliko veselih, pa tudi težkih uric, počiva pokojno v pristanišču.

»Orjem!« — prijatelj naš zvesti, ali se vidimo še kdaj.

Dnevne vesti.

— **Svedski konzul v Zagrebu.** Za honorarnega konzula kraljevine Svedske v Zagrebu je bil imenovan Oskar Eggersdorfer, kateremu je naša vlada že izdala eksekvaturu.

— **Velik spomenik Stepana Radića.** Včeraj je bil v Zagrebu razstavljen spomenik Stepana Radića. Kip je izdelan v nadnaravni velikosti iz bron. Izdelala ga je kiparka Mila Vood. Spomenik bo stal v Petrinji. Stroške je krila mestna občina v Petrinji. Stroške je krila mestna občina v Petrinji s prostovoljnimi prispevki meščanov in kmelov.

— **Českoslovaške deklice v Martinšćici.** Kolo arpskih sestara je sprejelo pod svoje okrilje večjo skupino českoslovaških deklic, ki so odpotovale v soboto zvečer iz Beograda na Sušak. V Martinšćici pri Sušaku ostanejo tri tedne na počitnicah.

— **Izlet Zagrebčanov na Bled.** V nedeljo je priredilo zagrebško društvo »Merkur« izlet preko Vintgarja na Bled, katerega se je udeležilo okoli 600 izletnikov. Na Bledu je Merkurjev orkester priredil v Zdraviliškem domu matinejo, ki je zelo dobro uspela. Zagrebčani so bili z izletom, kakor tudi s potrebo zelo zadovoljni, zlasti pa hvalijo naše prometno osnovo, ki jim je šlo zelo na roko.

— **Velika hotelska razstava v Zagrebu.** Uprava zagrebškega velesejma je sklenila prirediti letos veliko hotelsko razstavo, za katero se je prijavilo mnogo interesentov. Na sejišču bo razstavljeno vse, kar spada v hotelsko stroko. Namen razstave je, da se pokaže Zagreb s svojimi hotelirji, restavracijami, kavarnami in lastniki penzionov kot važno središče hotelske industrije. Razstava bo obsegala vse glavne hotelske prostore s kompletno opremo. Otvorjena bo z 12. jubilejnim zagrebškim velesejmom 7. septembra in ostane kot sestavni del druge jesenske prireditve odprta do 6. oktobra.

— **Zgradba železobetonskega mostu v Škottji Lokji.** se bo oddala potom ofertalne licitacije dne 15. tm. pri gradbenem oddelku občinske samouprave v Ljubljani. Predmetni oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

— **Oddaja zakupa bufieta na postaji Velenje.** se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 20. avgusta tl. pri direkcciji državnih železnic v Ljubljani. Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

— **Oddaja zakupa kolodvorske restavracije Ljubljana gl. kol.** se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 28. tm. pri direkcciji državnih železnic v Ljubljani. Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

— **Prodaja lesa.** Direkcija šum v Ljubljani sprejema do 31. avgusta tl. ponudbe glede prodaje lesa. Pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

— **Škromna patriotična svečanost pod Triglavom.** V nedeljo 4. tm. so na Gorjah pri Bledu na svečan način odkrili ploščo na kraju, odkoder je nedavno naš vladar obdvoval lepo našo zemljo in vzkliknil: Ovdje je v istini divno! G. šolski upravitelj Valko Razinger je govoril o pomenu slavlja. Povdaril je, da naj naša plošča spominja na lepoto naše zemlje in nas vzpodbuja, da to lepoto tudi očujemo. Nato je 6-letna učenka Nada Ulčarjeva odkrila ploščo in ginitljivo prečitala njen napis. G. prof. dr. Belar je prečital udanostno izjavo hvaležnosti in ljubezni do našega kralja, ki so jo poslali na najvišje mesto. Ploščo je izdelala in darovala Kranjska industrijska družba. Žal, da zaradi nujnega dela na polju niso mogli vsi Gorjanci prisostvovati svečanosti.

— **Nakazila v Španjo.** Poštna hranilnica v Ljubljani je uvedla direktno bančno zvezo s Španjo za nakazila v to državo. Lastniki ček. računov lahko odprejajo izplačila v Španjo pod istimi pogoji, kot v ostale države. S posredovanjem teh in še poprej upeljanih zvez z inozemstvom lahko izvršuje Poštna hranilnica nakazila v države celega sveta. Podrobna pojasnila daje Poštna hranilnica in njene podružnice.

— **Himen.** V cerkvi sv. Petra v Ljubljani se je poročil v soboto zvečer g. Franc Korenčič, lastnik tiskarne »Jadrana« v Slovenjgradcu z gđ. Kristino Breznikovo, posestnikovo hčerko iz Starega trga pri Slovenjgradcu. Obilo sreče!

— **Nova avtobusna svez.** Z današnjim dnem je bila vzpostavljena nova avtobusna svez med Ljubljano, Domžalami in Moravčami. Avtobus odhaja ob delavnikih iz Moravč ob 7. in 13. iz Ljubljane pa ob 12. in 17.30. Ob nedeljah odhaja iz Moravč ob 5.30, 11. in 18. iz Ljubljane pa ob 7., 17. in 19.

— **»Uradnega lista«.** »Uradni list št. 81 z dne 5. t. m. objavlja zakon, s katerim se podaljšuje rok za podpisovanje delnic Priv. agrarne banke, invalidski zakon in navodila za ocenjevanje pridobitne nesposobnosti vojni invalidov.

— **Dubrovniki brez črnega kruha.** V Dubrovniku so peki nehali peči črn kruh, ker so oblasti maksimirale cene. Peči pravijo, da se jim ne izplača peči črn kruh. Tako morajo Dubrovčani jesti samo bel kruh.

— **Slovenec v Ameriki.** V Ottawi, država Illinois, je umrl 26. junija Jakob Simonič. Zapustil je ženo in tri neprekrbljene otroke. — V slovenski cerkvi v Barbertonu je začelo pretekli mesec goriti. Ogenj je izbruhnil v zakristiji in se je razširil na glavni oltar, katerega je popolnoma uničil. Škoda je precejšnja. Ogenj je baje zanetil zlobna roka. Sreča v nesreči je bila, da je bila cerkev zavarovana.

— **Jugoslovanski turizem.** Izšla je 8. številka odlične revije »Jugoslovanski turizem«, ki prinaša poleg krasnih ilustracij članek o neurtemeljenih vesteh glede na-

zadovanja našega tujkega prometa, c Švici in njenem turizmu, o zanimanju Angležev za Jugoslavijo in naše Prizorje, v angleščini pisan članek o Hrvatskem Pomorju in v nemščini pisane članke o Rabu, Rogoški Slatini in Vrscu.

— **Vreme.** Vremenska napoved pravi, da bo deloma oblačno in nestanovitno vreme. Včeraj je bilo lepo samo v Splitu in Beogradu, drugod pa bolj ali manj oblačno. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Skoplju 32, v Splitu in Beogradu 29, v Zagrebu 28, v Ljubljani 25.2, v Mariboru 25 stopinj. Davi je kazal barometer v Ljubljani 761.5 mm, temperatura je znašala 16.4.

— **Senzacionalna aretacija v sferi Molnar.** Poročali smo nedavno o umoru bogate veleposesnice Slovenke Molnarjeve, v Velikem Bečkereku. Umora je bil najprej osumljen veleposesnik dr. Joca Jagodič, ki je bil baje pri Molnarjevi zelo zadolžen. Jagodič je bil zaslišan, nato pa izpuščen. V soboto dopoldne je pa državni pravdnik Milan Drašković telefoniral orožnikom v St. Lecu, naj Jagodiča zopet aretirajo. Aretacija veleposesnika Jagodiča je v celem Banatu vzbudila ogromno senzacijo. Z njim vred so bili namreč aretirani tudi njegova sobarica, upravitelj posestva in dva uslužbenca. Vsi so osumljeni soudeležbe pri umoru Molnarjeve. Oblasti so baje zaplenile pisma, ki Jagodiča in njegove sokrivce zelo obremenjujejo.

— **Žena ubila svojega moža.** V selu Novi Itebel pri Velikem Bečkereku je te dni seljankinja Rozika Pal s sekiro ubila svojega moža, ki je prišel pisan domov in se pričel z njo prepirati. Udarila ga je večkrat in mu prebila lobanjo. Orožniki so jo aretirali in prepeljali v zapore sodišča v Bečkereku.

— **Velik požar v Sremski Mitrovici.** Na posestvu bogatega seljaka Ljuboje Janeševiča v Sremski Mitrovici je izbruhnil v nedeljo popoldne požar, ki je povzročil veliko škodo. Zgorela je velika zaloga za mlačvo pripravljene žita, uničeno je bilo gospodarsko poslopje in različno orodje. S težavo so gasilci rešili stroje iz ognja. V bližini je skladišče bencina, katero se je pa posrečilo obvarovati katastrofe. Oblasti so uvedle preiskavo, ker sumijo, da je ogenj zanetil zlobna roka.

— **Mornarški dan Jadranske Straže.** V nedeljo je bila svečana proslava mornarškega dne Jadranske Straže v Kaštelih. Prisostvovalo mu je okoli 10.000 gledalcev iz Splita in vseh bližnjih otokov. Pri svečanosti je sodelovala tudi naša vojna mornarica, hidroavijoni in vojaštvo. Zvečer je bil ves kaštelanski zaliv razkošno razsvetljen, bojne ladje pa so z žarometi razsvetljevale ves zaliv od Splita do Trograja. Vršila se je tudi lepotna konkurenca. Za mis Jadranske Straže je bila izvoljena Marija Perišić iz Kaštel - Štefcića.

POTENJE ROK, NOG itd. zanesljivo odstrani »SUDOR« mast lekarn »Pri orlu«, Celje.

— **V zapor gre,** v Begunje pa ne. Zagrebško okrajno sodišče ima čisto opravka z raznimi izgubljenkami in lahkožavkami. Med temi je tudi Slovenka Terezija Malek, rodom iz Rakovca. Stara je 39 let, kaznovana pa je bila že okoli 50krat. Največ radi vlačuganja, postopanja, tajne prostitucije in prepovedanega povratka v mesto. V Begunjah je bila že tri leta, toda to je ni izpametovalo. Včeraj je bila pred okrajnim sodiščem obsojena na mesec dni zapora, po prestani kazni pa mora zopet v Begunje. »V zapor grem, toda v Begunje ne!« je dejala pri odhodu iz dvorane in vložila ničnostno pritožbo.

— **Silno neurje nad Sremom.** V nedeljo je divjala nad Sremsko Mitrovico huda nevihta, med katero je večkrat tresčilo. Strela je udarila v polje in zažgala žito, ogenj se je razširil tudi na gozd. K sreči je huda naliv ožen pogasil. Tudi v ponedeljek je divjala nad Sremsko Mitrovico huda nevihta. Vihar je na polju zalotil štiri delavce, ki so vedrili pod drevesom. Nenadoma je tresčilo v drevo. Delavci so bili ssmo lahko poškodovani, trije konji so pa obležali takoj mrtvi.

Iz Ljubljane

— **Ij Odlični gost v Ljubljani.** Te dni se mudi v Ljubljani bivši zdravstveni konzulent srbske vlade, odlikovan z visokim redom sv. Save II. stopnje, sedaj sekijski šef čl. ministrstva zdravja ter univerzitetni profesor dr. František Hamza. V Ljubljani proučuje socialne ustanove za varstvo otrok, za profilakso in zatiranje tuberkuloze, ter zdravstveno ohrano železniškega osebja. O teh primerjalnih proučevanjih pripravlja znanstveno razpravo za čl. vlado kot strokovni referent. Včeraj si je ogledal Dežji dom, Okrožni urad za varovanje delavcev in železniške zdravstvene institucije. Danes nadaljuje ogled Slovenije. Tukajšnji českoslovaški konzulat gre odličnemu gostu v tem pogledu rade volje na roko in je poakrbel, da si bo ogledal vse zanimivosti in lepote Slovenije. G. dr. Hamza je že preje obiskal srbske in hrvatske zdravstvene in socialne ustanove in se je zelo lahkavo izrazil o napredku, katerega je našel v strokovnih institucijah Slovenije, kakor tudi o naklonjenosti, s katero so mu šli povsod na roko.

— **Ij Uradna ugotovitev cen pražičjemu mesu in masti.** Ker se ponovno trdi, da se je zadnje čase mast podražila, izjavlja mestno tržno nadzorstvo, da so bile cene pražičjemu mesu, slanini in masti glasom uradnih ugotovitev in na podlagi izdanih tržnih cen od dne 1. junija 1929 do danes sledeče: prašičje meso I. 25.—27 Din, II. 20.—22 Din; (od I. VI. do 15. VI. je bilo prašičje meso I. 25 Din). Slanina, trebulna na 26.—27 Din, slanina, riba, salo 29.—30, slanina, mešana 26.—27 in mast 30.—32 Din. Slanina domačih prašičev 25.—26 Din (I. VI.

24.—25 Din). Iz tega je razvidno, da so cene, zlasti masti, že dva meseca stalne in da se niso dvignile. Stranka, ki je morda plačala mast ali slanino sedaj za 4 Din dražje, je brez dvoma kupila mast ali slanino hrvatskih prašičev; najbrže pa je preje kupila slanino domačega prašiča, ki se še vedno nudi za ceno 24.—25 Din. Če je pa plačala stranka mast dražje, kakor so zgoraj uradno označene cene, je bila njena pravica, da stvar prijavi tržnemu uradu in navede prodajalca, proti kateremu bi se na podlagi ugotovitve sodnijsko postopalo.

— **Ij Plemenita seja SK Hrtje,** ki bi se morala vršiti drevi ob 20.30, je preložena, ker je večina odbornikov zaposlena s pripravami za državno plavalno prvenstvo in s sprejemom udeležencev plavalne tekme, ki že prihajajo v Ljubljano.

— **Ij Brez sledu izgnila.** Te dni je brez sledu izgnila iz Ljubljane šoletna starka Elizabeta Prijatelj, stanujoča na Karlovski cesti 15. Starka je odšla 2. tm. zjutraj z doma, češ, da gre domov v Ribnico in se ni več vrnila. Ker ni imela pri sebi danarja in ker je nekoliko slaboumna, je upravičena bojazen, da se ji je pripetila nesreča ali pa da je izvršila samomor. Prijateljova je nizke slabotne postave, rdečega obraza in sivolas. Na sebi je imela črno jopo in črno krilo, črno ruto in visoke črne čevlje na zadrgo.

Iz Celja

— **e Nov odvjetnik v Celju.** V Celje se je preselil dolgoletni kočevski odvjetnik g. dr. Stefan Rajh in odprl svojo pisarno v palači Jadranske banke v Kocenovi ulici tik podružnice »Jutra«.

— **e Pijana služkinja.** V neki gostilni na Glavnem trgu je bila aretirana v nedeljo ponoči na zahtevo gostilničarja 44-letna brezposelna služkinja Marija S., ki je tudi brez stalnega bivališča, ker se je v silni pijanosti valjala po tleh in nadlegovala goste. Spravili so jo čez noč v policijski zapor, včeraj so jo pa izročili sodišču.

— **e Mlad vinski bratec.** V soboto zvečer so našli na dvorišču neke gostilne ob Kralja Petra cesti popolnoma pijanega, še 20 let starega posestnikovega sina Antona S. Fant, ki je že poprej v gostilni uganjal razne neumnosti, je moral prenočiti v policijskem zaporu. Baje se je nalezl močne vinske kapljice med potjo iz Braslovca, kamor je gnil konja.

Spoštujte ljudi in zdravje

Sicer je Trnovo predmestje, vendar bi se zato ne smelo tako podedevati, da bi puščali v njem v nemar higijeno stanovančev radi subjektivnih interesov posameznika.

Neljubo nam je, da moramo opozarjati lastnika neke hiše v Mali Dolnarski ulici, da odstrani primitivno smetišče izpred stanovanjskih oken njegove hiše — vendar smo primorani to storiti javno, ker ima omenjeni gospod precej debelo kožo in dokaj pomanjkljive pojme o zdravstvenih ozirih. Dokaz tega: Imenovanec se je od strani mestnega fizikata že dvakrat ukazalo, da smetišče premesti na kraj, ki bo služil temu, ali da zgradi higijensko jamo za smeti.

Zdravje je predragoceno, zato je nedopustno v vsakem oziru grešiti zoper njega. Gospod bo sam izprevidel, da nimamo namena mu škodovati, želimo pa, da tudi on ne škoduje s svojo nemarnostjo zdravju svojih stanovanjskih najemnikov, ker jasno je, da je nedopustno imeti smetišče v oddaljenosti treh metrov od stanovanjskih oken — posledice tega so: muhe, smrad, okuženje.

Tudi njegova greznica ne odgovarja higijenskim predpisom. Priporočamo, naj v najkrajšem času odpravi vse higijenske nedostatke, sicer bo morala posredovati oblast. Pomnite, da je tudi v Trnovem letu 1929 po Kristu!

Grajski fantje so miroljubni

V četrtek zvečer so bili nekateri sprehajalci na ljubljanskem Gradu priče na baš lepega prizora. Dva mlada fanta z Gradu sta obkrožila nekega pekovekega pomočnika, ker je šel za nekim grajskim dekletom. Če hočemo biti odkriti, so vsi skupaj se napol otroci. Neki očividci pa je ta dogodek, ki ga vsi grajski fantje obsojamo, opisal pod naslovom »Tako se s tujci ne postopas kot strahovito lopovski grajskih vitezov, spavaj in rokavljajev, ki so jo baje izvršili nad nekim tujcem. Mislimo pa, da če sta to dejanje izvršila dva, niso tega krivi vsi grajski fantje, ki pisec proti koncu sam prizna, dasi v začetku članka govori o grajskih vitezih in spasihi, ki se posebno odlikujejo v neprijaznem postopanju s tujci.

Prijebimo, da dotični, ki sta ga suroveza napadla, ni nikak tujec, pač pa pekovski pomočnik iz Ljubljane in če je bil kdaj na Koroškem, zato še ni tujec. Mislimo, da je pri grajskih fantih več smisla za tujski promet, kot pa pri piscu-čividcu, ki z lažnjivim zavijanjem resnice več škoduje tujekomu prometu, kot pa taki dogodki, ki pač s tujskim prometom nimajo nikake zveze. Očividci bi menda najraje videli, da bi oblast radi tega dogodka

Samozavesten in negovan.

Iudi ako je kak možki takozvani tip časa, vendar ni gotovo, da bo imel uspehe povsod. K temu je potrebna kultivirana pojava v splošnem, predvsem brezhibno negovani lasje, — 10 minut dela ter enkratno umivanje z Elida-Shampoo-nom in zaželeni uspeh je tu. Praktično za vsacega moškega. Vzame se lahko povsod s seboj. Takoj gotov. Očisti temeljito lasne lasišče, ter odstrani prhljaj.

ELIDA SHAMPOO

— **Železniška garderoba v Zagrebu.** Ponovno sem te dni čital o »velemestu« Zagrebu. Posebnost zase je garderoba na glavnem kolodvoru, kjer ne moreš na peronu niti oddati niti prevzeti v garderobi shranjene prtljage. Poseben užitek je, ako vzameš iz garderobe par kovčkov, katere moraš nesti po dolgem kolodvorskem postopju kjer te skozi čakalnico 3. razreda (kadar je odprta) pustijo na peron, kjer zopet lahko v potu svojega obraza vlečeš prtljago po celem kolodvoru, seveda tudi mimo garderobe in morda še mnogo dalje naprej k vlaku. Zakaj se ne bi izdajala prtljaga tudi na peron, kakor je na drugih kolodvorih? Morda bi bila to prevelika udobnost za potujoče občinstvo? — Potnik.

— **Pojasnilo v v zavodj taroka.** 60 let že tarokiram in ne samo z začetniki, nego tudi z mojstri. Pa se nismo še nikoli prerekli o vašem vprašanju v št. 172 z dne 31. julija 1929. Vedno je veljalo, da dobi tisti, ki ima 35 in 2 lista. Ako pa ima igralec samo 35 in en list tedaj pa izgubi igro. 2.

— **Iz Uredništva.** Opozarjamo vse, ki nam pošiljajo dopise za rubriko »Besedo imajo naši čitatelji«, da brez podpisa in točnega naslova dotičnega, ki nam dopis pošlje, ne bomo objavljali nobenih dopisov.

Zagonetno zastrupljenje

V Croydonu na južni strani Londona je bilo te dni komanco prvo dejanje zagonetne tragedije, kakršno bi si težko izmislil tudi najduhovitejši romansopisec. Gre za zagonetno smrt Vere Sidney, njene matere Violeta in bivšega zeta angleškega vladnega komisarja v Nigeriji Edmunda Duffa. Obdukcija trupel je pokazala, da so bili vsi trije zastrupljeni. Preiskava je dosegla, da je bil zločinec v hiši, toda proti rodbinskim članom ni nobenega dokaza. Vera Sidney je umrla 14. februarja, njena mati 5. marca, Duff pa 27. aprila lani. Vsa tri trupla so odkopali in ugotovili, da gre za zastrupljenje z arzenom. Oblasti so uvedle preiskavo, ki še je zelo zavlekla.

Zločinec je moral dobro poznati razmere v rodbini. Vse tri žrtve so bile zastrupljene postopno tako, da so polagoma hiral. Najbrž je bil vsem trem strup primešan v jed. Sum je padel prvotno na Verinega brata, toda preiskava je kmalu pokazala, da gre najbrž za perversneža, ki se je nad svojim zločinom naslajal.

SLIKARJEVA ODKRITOSRČNOST

Nemški slikar Kneller je slikal nekoč bogatega angleškega lorda. Ko je bila slikala končana, je lordov oče v spremstvu svojih prijateljev posetil slikarja, da bi si ogledal njegovo delo. Stopil je v atelje in se ozrl po njem, rekoč: Kje pa je portret mojega sina? Nikjer ga ne vidim.

To je slikarja tako ujezilo, da je zaklical:

— Portretu tega plemiča sem vdahnil vsaj malo duha, a zdaj ga niti lastni oče ne more spoznati.

POJASNILO

— **Kako da niste ališali včeraj popoldne nevihte? Kje ste pa bili?**
— Bil sem doma, toda v sosedni sobi je imela moja žena običajno čajanko.

August Blanche:

Na valovih strasti

Roman

Začul se je zamolkel glas in čital je naslednjo prisego, ki jo je Felix ponavljal za njim:

„Jaz, Felix Lambert, lyonski mešan, se posvetim od danes z dušo in telesom delu »Krvavordečega prapora«. Brez ugovora sprejemam in izpolnim vsa povelja, ki mi jih dajo vodje »Krvavordečega prapora«. Nikomur, prav nikomur ne izdam, kaj se v tem društvu godi, obravnava in pripravlja. Kakor grob bom molčal v pričo očeta in matere, bratov in sester, žene, ljubice in prijateljev. V ječi in v sponah, v mučnicah in na morišču bom molčal kakor smrt, s katero mi bodo grozili. Vse to prisegam pri očetovi glavi in materinem srcu. Naj pade ta glava in poči to srce v trenutku, ko prelomim svojo prisego, in samo na mojo glavo najpade kri, ki bo prelila, da se umiri pravdivna osveta »Krvavordečega prapora«. Naj bom izgnanec na vsaki grudi tega krasnega sveta, na vsakem valu sinjega morja, izgnanec v življenju in v smrti, če prelomim to prisego.“

Ko je Felix položil to prisego, so mu razvezali oči.

Ozrl se je okrog sebe, pa je videl same bajonete, meče, bodala in sulice. Končno se je orožje umaknilo krvavordečemu praporu, ki se je približal njegovemu obrazu. V istem hipu je začutil, kako ga je nekdo prijel za levico in mu zavil rokav. In že je začutil bolečino na roki, kakor da ga je nekdo urezal z ostrim nožem. V naslednjem hipu je videl, kako pada krvavordeči prapor na ono strano, kjer so držali njegovo roko.

Zamolkel glas je zaklical:

— Zdal je »Krvavordeči prapor« pil tudi tvoj roki, kakor je pil tri tisoč drugih bratov. Zato bodi pozdravljen kot dostojen član »Krvavordečega prapora«!

— Kruh ali smrt! — so zaklicali od vseh strani. Med klci je rožljalo orožje.

V roke so mu dali tri komolce dolgo sulice, a na mizo so mu postavili vrč piva.

XLIX.

Še o »Krvavordečem praporu«.

Od trenutka, ko so mu razvezali oči, se je vrlemu Felixu vrtele v glavi. Dolgo je bil kakor omamljen. Šele ko si je nekoliko opomogel, je spoznal, kam ga je zanesla usoda.

Bil je v podzemnem brlogu, kjer so se zbirali v prostem času najsiromašnejši delavci, da bi kadili, pili pivo, kvartali in govorili o politiki, brez katere bi Parižanom ne teknil niti tobak, niti pivo.

Felix je videl za dolgo mizo same krepke postave divjih obrazov, deloma v suknjičnih, deloma v blazah.

V ozadiju dvorane je stal na odru stol na katerem je sedel mož, ki je bil med vsemi najmočnejši in najbolj divji.

Felix je spoznal v njem Simona ali Belega Medveda, moža, za katerega privatno življenje se je tako zanimal in kateremu je moral odgovarjati na mnoga vprašanja.

Beli Medved je bil očitno predsednik »Krvavordečega prapora«. Simon je vstal in stopil k novemu članu.

— Pozdravljen, Felix Lambert! — je dejal in mu stisnil obe roki. — Ne poznaš sicer še vseh naših ciljev, kakor bi bilo želeli. Sicer si pa še mlad in nezkušen. Iz drobnega zrna požene mogočno drevo in tudi lev je bil nekoč mlad.

— Kakšno mesto zavzema v vaši organizaciji Armand? — je vprašal Felix.

— Armand ne pripada »Krvavordečemu praporu«. — je odgovoril Beli Medved in vzdihnil.

— Kaj? — je vzkliknil Felix začuden.

— Pravite, da Armand ni član »Krvavordečega prapora«?

— Ne, ni, ni bil in tudi nikoli ne bo. — je vzdihnil Beli Medved.

Tudi Felix je vzdihnil. Neprijetno mu je bilo, da njegov bratranec ni član take organizacije.

— Toda Armand je z vami vsaj v zvezi, če že ni vaš član, — je menil Felix.

— Da, začasno, — je odgovoril Beli Medved. — Armand nas potrebuje, kakor potrebujemo mi njega. Danes in jutri se bomo borili ramo ob ramo, po jutrišnjem pa morda oko proti očesu.

— Saj je vendar tudi Armand republikanec, mar ne? — je pripomnil Felix.

— Seveda je, — je odgovoril Beli Medved. — toda Armand je ne glede na svojo premetenost preveč lahkoveren in mehak. On misli, da rasto na trnju kamelije, da se pridobiva sladkor iz brinja in zlato iz apnenca.

— Ali mi dovolite vrniti se k spremeljevalki? — je vprašal Felix Simona.

— Da, — je odgovoril Simon, — toda čim zasllišš zvonjenje se takoj vrni, kajti odločilna ura se bliža.

Felix je odvedel nazaj v podzemni brlog isti mož, ki ga je bil privedel pred člane »Krvavordečega prapora«. Čim je Colletta zagledala svojega ženina, ga je obšla in začela spraševati, kaj se je godilo z njim, odkar sta se bila ločila. Toda kot zvest član »Krvavordečega prapora« ji ni hotel odgovoriti na nobeno vprašanje.

Ni pa mogel zamolčati, da mu je neprijetno, da Armand ni član tako patriotske organizacije, kakor je »Krvavordeči prapor«.

— O tene, o naivno otroče! — je vzkliknila Colletta. — Kakšnim ljudem si se pa prodal! Kakšnim tatnim silam si prisegel! Ti da si šel med ljudi, ki jih Armand morda celo zaničuje! Lahko si mislim, kako hudo bo Armandu, ko zve za tvoj nepremišljen korak! In tvoji roditelji, tvoji dobri roditelji, tvoji sorodniki in prijatelji, da ne govorim o sebi, čeprav sem od vseh najnesrečnejši!

Felix ni bil samo presenečen, marveč tudi v zadregi. Ogenj njegovih oči je ugašal in videti je bilo, da se je navdušenje za tajno revolucionarno organizacijo poleglo. Ni si upal pogledati Colletti v oči.

— A ti, Colletta? — je vprašal plaho. — Ti... ti?

Pristopite k „Vodnikovim družici“

Sam objadral z jadrnico vsa morja

V Francijo se je vrnil te dni Alain Gerbault, ki je v štirih letih sam objadral vsa morja. — Za junaštvo je postal vitez častne legije.

Dne 25. aprila 1925 se je napotil sam na morje popularni francoski turist Alain Gerbault. Dve leti pred odhodom si je kupil skromno jadrnico, ki jo je zgradil l. 1892, neki Dixon Kemp. Merila je 13 m, široka je bila 2,50 m, visoka 1,80 m. Imenovala se je »Firecrest«. To je bila ladja, s katero je zapustil Gerbault l. 1925 Canes, da objadra v štirih letih vse oceane in morja sveta. Ko je plul 6. julija 1925 skozi Gibraltar in se je poslovlil od evropskega kontinenta, je poslal svojim prijateljem razglednice, na katerih je pisal: 300 litrov vode, 40 kg nasoljenega govejega mesa, 30 kilogramov mornariškega prepečenca, 15 kg masla, 24 škatic sladkorja in 30 kg krompirja. Sledila je dolga puščica, ob kateri je bilo napisano: 4500 milj, 15. avgusta istega leta ob 2. zjutraj v Newyorku. V svojem dnevniku je Gerbault zabeležil: 72 ur sem bil nepretrgoma pri krmilu in ves čas nisem zatislil oči. Zdal je vožnja moje ladje končana. 101 dan sem potreboval od Gibraltara do Newyorka. Svoj cilj sem dosegel.

V Newyorku so ga smatrali najprej za tihotapca alkoholnih pijač. Nihče mu ni hotel verjeti, da je preplul ocean sam s staro jadrnico. Šele pozneje so spoznali, da imajo opraviti z Gerbaultom. Prirejali so mu velike svečanosti, katerih pa mož ni bil poseben vesel. Nekoč so ga vprašali, zakaj se je odločil za nevarno vožnjo, po oceanu, pa ni hotel odgovoriti. Pač pa odgovarja na to vprašanje v svoji knjigi, kjer pravi, da ga je vojna iztrgala iz vrst civiliziranih ljudi in da ga prav nič ne vleče nazaj k civilizaciji.

Med svetovno vojno je bil Gerbault vojaški pilot in kot tak se je zelo odlikoval. Napadal je nemške aeroplanse in mnogo jih je zbil na tla. Po vojni se je z velikim uspehom posvečal tenisu in malo je manjkalo, da ni postal svetovni prvak. Toda morje ga je vlekel in tako je zapustil svoje tovariše. Kot izborni tenist je igral večkrat tudi s slavnim Suzano Lenglen. Njegova jadrnica po prihodu v Newyork ni bila več sposobna nadaljevati vožnje in zato je moral ostati Gerbault delj časa v Newyorku. Ta čas je porabil, da je napisal knjigo »Sam

preko Atlantika«, ki je v bistvu samo reprodukcija njegovega dnevnika, pa se vendar čita kot senzacionalen roman.

Dne 2. oktobra 1925 je zapustil Newyork in se napotil mimo Bermudov in skozi Panamski preliv v Tihi ocean in v južno morje. Na nekem otoku so ga hoteli prebivalci izvoliti za kralja. Visoki časti se je izognil na ta način, da je ponoči skrivaj odplul. Njegova slava je šla po vsem svetu. Večkrat je plul mimo velikih parnikov in kapitani so kazali na njegovo ladjo, češ, glejte, tam se vozi čudak Gerbault.

Gerbault je plul dalje ne meneč se za strahovite viharje in valove, ki so premetavali njegovo barčico kakor orehovo lupino. Včasih se je ustavil na kakem otoku, kjer je igral tenis, potem se je pa vrgel znova v boj z viharji in valovi. Lani se je hotel vrniti v Evropo, da bi se udeležil olimpijade, pa se je zakasnil za celo leto. Prispel je baš o pravem času, da je mogel prisostvovati zmagi svojih prijateljev v borbi za Davisov pokal nad Ameriko. Toda kaj pomenijo imena Cochet, Borotra in Tilden v primeri z Gerbaultom, ki je odnesel največjo zmago, kar jih pozna zgodovina človeštva. Vsi izkušeni mornarji obdujujejo njegovo junaštvo. Znani raziskovalec polarnih krajev dr. Charcot, ki je na morju takorekoč doma, je izjavil o Gerbaultu: Nihče si ne more misliti, kako veliko junaštvo je pokazal Gerbault.

Zato ni čuda, da so Gerbaulta tako svečano sprejeli. Vsi parniki in Havru so spremljali njegovo jadrnico v pristanišče. Mornariško ministrstvo ga je imenovalo vitezom častne legije, kot hrabrega moža, ki je sam preplul vse oceane in morja sveta z jadrnico, s katero bi se celo stari izkušeni mornarji ne upali na širno morje.

Žrtve mazaštva

Nedavno je umrla v Olomucu znana lepota, 16-letna dijakinja Ana Langer. Dekle je postalo žrtev mazaštva. Policija je uvela preiskavo, da ugotovi, kdo je Langerjevi pomagal odpraviti telesni plod. Preiskava je dognala, da je imela lepa dijakinja ljubavno razmerje z vojaškim pilotom. Ljubezen ni ostala brez posledic in dekle je začelo iskati dobrega človeka, ki bi ji pomagal odpraviti telesni plod. Kmalu je zbolela in starši so poklicali babico, ki je takoj ugotovila, da je dekle odpravilo telesni plod. Svetovala ji je, naj se da takoj prepelja v bolnico. Dekle je ubogalo, toda bilo je že prepozno. Čez dva dni je v bolnici v strašnih bolečinah umrla.

Sodna obdukcija je dognala, da je imela dijakinja na dveh krajih predrtro maternico in da je to edini vzrok smrti. Oblasti so uvedle strogo preiskavo in izkazalo se je, da je dijakinja pomagal odpraviti telesni plod brivski pomočnik Tillich, ki se je v tem poslu že dolgo specializiral. Bil je takoj aretiran in policija je uvela

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše!

Razglas

V »Samoupravi«, uradnem listu ljubljanske in mariborske oblasti, št. 5, letnik II., je izšla pod št. 22 uredba, ki izpreminja dosedanje predpise o prepovedanem lovskem času.

Naredba stopi v veljavo 15. dan po razglasitvi. S tem dnem prenehajo veljati predpisi o lovopustu, ki so natisnjeni na lovskih kartah za leto 1929.

Prepis naredbe dobe reflektanti v mestnem knjigovodstvu proti plačilu Din 1.—

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 3. avgusta 1929.

»Underwood« pisalni stroj učiva svetovni sloves
Preko 2.000.000 strojev v rabi. Najbolj vpeljan v uradih Na zalogi pri
Lud. Baraga, Ljubljana, Šelenburškova ulica št. 6
Telefon Rev. 280

Zanesljiv pomoček za nego las
Z rabo na novo iznajdene francoske pomade »MISEL« se ustavi izpadanje las, svinje las, povrnejo se izgubljeni lasje, odstranijo se vsi pojavi, ki sard njih lasje izpadajo in slabo. Uspeh je zanesljiv pri 60 do 160 gramih, kakor se so še tomo dan časa sivi ali izpadali lasje.
Cena z dostavitvijo vsakega naročnika na dom: 60 gr 115 Din, 80 gr 150 Din, 100 gr 185 Din, 160 gr 290 Din.
Vsakemu naročniku priložimo garancijo na poplačilni list. Za slučaj, da bi se bilo aspeha, vrnemo denar in poročamo vse stroške.
V tuzemstvo pošljite po gotovosti Dapo na »Jugoslavijo pomada« »MISEL«.
Beograd, Vasiņa 9. — V Beogradu prodaja tekarna Delini, Knez Mihajlova 1

Dunajski veleesejem

(Wiener-Messe)

1.—7. septembra 1929 (Rotunda do 8. septembra)

Posebne prireditve:

Mednarodni semenj za radio.

Razstava za hranila in živila. Razstava potrebčin za hotelske obrate. Italijanska posebna razstava. Razstava U. d. S. S. R. Razstava južnoafriške Unije. Tehnične novosti in iznajdbe. Semeni za gradnje in gradbo cest. Avstrijsko rudarstvo. Razstava francoske umetne obrti in luksuznega blaga. Salon dunajske kožuhovinske mode.

Pisarniška razstava. Reklamni se menj. Kmetijska in gospodarska vzorčna razstava.

IV. Avstrijska razstava za jachen.

Razstava vrtnarstva.

Mlekarska razstava. Reja malih živali.

Zvezna poskušnja vina

II. Avstrijski živalski semenj.

(5. do 8. septembra 1929.)

Plemenska živina. Plemena živina. Konji.

Brez vizuma! S seljsko izkaznico in potnim listom svobodno prestop meje v Avstrijo. Ogrski prehodi vizum se s predložitvijo seljske izkaznice dobi na meji.

Precejšnje vozne ugodnosti na železnici, ogradnih in avstrijskih železnicah, na Dunavu, Jadranskem morju in v zračnem prometu. Poljska vseh vrst in seljske izkaznice (po Din 55.—) pri

Wiener Messe A. G., Wien VII.

ter za časa lanskega jesenskega sejma pri poslovalnici v Leipzigu, Oosterr. Messhaus, ter pri častnih zastopateljih v Ljubljani: avstrijski konzulat, Dunajska cesta 31, Zveza za turistični promet v Sloveniji, Dunajska cesta 1 in Josip Zidar, Dunajska cesta 31.

Gostilna pri „Univerzi“

Židovska steza št. 4

na novo preurejena Prvovrstna dakmatinska vina, posebno belo viško čez ulico Din 12.—

črna la " " " 11.—

Vedno sveže morske ribe, specialne surove šunke. Sprejemajo se abonenti po zelo zmernih cenah.

»Mali oglasi«

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakih. Za odgovor znak! — Na vprašanja brez znamke ne odgovarjamo. — Najmanjši oglas 5 din.

Prostovoljna javna dražba

bode dne 7. avgusta ob 3. uri popoldne, Ahaclova cesta št. 5, pohištva, postelje, omare, noče in za obleko, kredence, sivni stol, omara, ki je posebno priprava za trafikanta z roletam, kupci se vabijo.

1618

Opremljeno sobo

veliko, sončno, z uporabo kopalnice, s posebnim vzhodom v tretjem nadstropju, oddam Pismene ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod »Bjeleisova cesta«.

1596

Služkinjo za vse

sprejemam takoj. Prednost imajo osebe s gospodniško šolo. Naslov v upravi »Slov. Naroda«.

1605

Znanja želi

32 let star fant, privatni uradnik, s majhnim premoženjem, s gospodstvom od 21—25 let, ki se razume v gospodinstvo in ima nekaj premoženja. Pismene ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod »Znanja želi«.

1606

Prazno sobo

s posebnim vzhodom izjem za november. Pismene ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod »november«.

1607

Sedem velikih sob

celo drugo nadstropje na Turjaškem trgu št. 3, se takoj odda! Pripravno za pisarne ali skupno za stanovanje iz poslovnih prostorov. Več se izve pri Kmetijski družbi v Ljubljani.

1604

Lepo opremljeno sobo

z električno razsvetljavo in posebnim vzhodom v parteru v sredini mesta, oddam mirni stranki. Naslov pove uprava »Slov. Naroda«.

1607

Jedilno mizo

4 štiri stola, vse dobro ohranjeno, prodam. Kje, pove uprava »Slov. Naroda«.

1595

Revolucija

v miselnosti ljudi!

MIZARSKI LES

INFORMACIJE OJNE

DRUŠTVO ZA OBRATNE

POTREBNOSTE

V OSJENKU.

Makulturni papir

Lč à Din 4.—

prodaja uprava »Slovenskega Naroda«